

devunidharmashastramu.org

అనుబంధం 8h: ఆలయానికి సంబంధించిన పాక్షిక, ప్రతీకాత్మక విధేయత

ఈ పేజీ యెరూషలేములో ఆలయం ఉన్నప్పుడే ఆచరించగలిగే దేవుని ధర్మశాస్త్రాల గురించి పరిశీలించే ఒక శ్రేణిలో భాగం.

- అనుబంధం 8a: ఆలయం అవసరమైన దేవుని ధర్మశాస్త్రాలు
- అనుబంధం 8b: బలులు — నేడు వాటిని ఎందుకు ఆచరించలేము
- అనుబంధం 8c: బైబిలులోని పండుగలు — నేడు వాటిలో దేనినీ ఎందుకు ఆచరించలేము
- అనుబంధం 8d: శుద్ధీకరణ ధర్మశాస్త్రాలు — ఆలయం లేకుండా వాటిని ఎందుకు ఆచరించలేము
- అనుబంధం 8e: దశమభాగాలు, ప్రథమ ఫలాలు — నేడు వాటిని ఎందుకు ఆచరించలేము
- అనుబంధం 8f: ప్రభుభోజన ఆచరణ — యేసు చివరి భోజనం పస్కా
- అనుబంధం 8g: నాజీరు, ప్రమాణాల ధర్మశాస్త్రాలు — నేడు వాటిని ఎందుకు ఆచరించలేము
- అనుబంధం 8h: ఆలయానికి సంబంధించిన పాక్షిక, ప్రతీకాత్మక విధేయత (ఈ పేజీ).
- అనుబంధం 8i: సిలువ, ఆలయం

ఆధునిక మతంలో అత్యంత పెద్ద అపార్థాలలో ఒకటి, దేవుడు తాను ఇచ్చిన ఆజ్ఞలకు బదులుగా పాక్షిక విధేయతను లేదా ప్రతీకాత్మక విధేయతను అంగీకరిస్తాడనే నమ్మకం. అయితే దేవుని ధర్మశాస్త్రం నిర్దిష్టమైనది. ఆయన ప్రవక్తల ద్వారా, మెస్సీయ ద్వారా వెల్లడించిన ప్రతి మాట, ప్రతి వివరము, ప్రతి హద్దు ఆయన అధికారపు సంపూర్ణ భారాన్ని కలిగి ఉన్నాయి. దేనినీ చేర్చకూడదు. దేనినీ తీసివేయకూడదు (ద్వితీయోపదేశకాండము 4:2; 12:32). దేవుని ధర్మశాస్త్రంలోని ఏదో ఒక భాగాన్ని మార్చవచ్చని, మెత్తబరచవచ్చని, దాని స్థానంలో మరొకటి పెట్టవచ్చని లేదా తిరిగి ఊహించవచ్చని ఎవరైనా నిర్ణయించుకున్న క్షణం నుంచి, అతడు ఇక దేవునికి విధేయత చూపడం లేదు—తనకే విధేయత చూపుతున్నాడు.

దేవుని నిర్దిష్టత, నిజమైన విధేయత స్వభావం

దేవుడు ఎన్నడూ అస్పష్టమైన ఆజ్ఞలు ఇవ్వలేదు. ఆయన నిర్దిష్టమైన ఆజ్ఞలే ఇచ్చాడు. ఆయన బలులను ఆజ్ఞాపించినప్పుడు, జంతువులు, యాజకులు, బలిపీఠం, అగ్ని, స్థలం, సమయం గురించి వివరాలు ఇచ్చాడు. ఆయన పండుగలను ఆజ్ఞాపించినప్పుడు, దినాలను, అర్పణలను, శుద్ధతకు సంబంధించిన నియమాలను, ఆరాధనా స్థలాన్ని నిర్దేశించాడు. ఆయన ప్రమాణాలను ఆజ్ఞాపించినప్పుడు, అవి ఎలా ప్రారంభమవ్వాలి, ఎలా కొనసాగాలి, ఎలా ముగియాలి అని నిర్దేశించాడు. ఆయన దశమభాగాలను, ప్రథమ ఫలాలను ఆజ్ఞాపించినప్పుడు, ఏమి తీసుకురావాలి, ఎక్కడికి తీసుకురావాలి, ఎవరు వాటిని స్వీకరించాలి అని నిర్దేశించాడు. వీటిలో ఏదీ మానవ సృజనాత్మకతపై లేదా వ్యక్తిగత వ్యాఖ్యానంపై ఆధారపడలేదు.

ఈ నిర్దిష్టత యాదృచ్ఛికమైనది కాదు. ధర్మశాస్త్రాన్ని ఇచ్చినవాని స్వభావాన్ని ఇది ప్రతిబింబిస్తుంది. దేవుడు ఎన్నడూ అజాగ్రత్తగా ఉండడు, ఎన్నడూ సుమారుగా వ్యవహరించడు, ఎన్నడూ స్వేచ్ఛానుసారమైన మార్పులకు అవకాశం ఇవ్వడు. ప్రజలు తాను ఆజ్ఞాపించి ఉండాలని కోరుకునేదానికి కాదు, తాను ఆజ్ఞాపించిన దానికే వారు విధేయులవ్వాలని ఆయన కోరుతున్నాడు.

కాబట్టి, ఎవరైనా ఒక ధర్మశాస్త్రాన్ని పాక్షికంగా ఆచరించినప్పుడు—లేదా ఆజ్ఞాపించిన కార్యాల స్థానంలో ప్రతీకాత్మక కార్యాలను పెట్టినప్పుడు—అతడు ఇక దేవునికి విధేయత చూపడం లేదు. తానే కల్పించుకున్న ఆజ్ఞ యొక్క ఒక రూపానికి విధేయత చూపుతున్నాడు.

పాక్షిక విధేయత అవిధేయతే

పాక్షిక విధేయత అంటే, ఒక ఆజ్ఞలోని “సులభమైన” లేదా “అనుకూలమైన” అంశాలను ఆచరిస్తూ, కష్టమైనవిగా, ఖర్చుతో కూడుకున్నవిగా లేదా పరిమితులు విధించేవిగా అనిపించే అంశాలను విసర్జించే ప్రయత్నం. అయితే ధర్మశాస్త్రం ముక్కలుగా ఇవ్వబడలేదు. ఎంపిక చేసుకుని విధేయత చూపడం అంటే, పట్టించుకోని భాగాలపై దేవుని అధికారాన్ని తిరస్కరించడమే.

దేవుని ఆజ్ఞలలో ఒక్క వివరాన్ని కూడా తిరస్కరించడం తిరుగుబాటేనని దేవుడు ఇశ్రాయేలును పదేపదే హెచ్చరించాడు (ద్వితీయోపదేశకాండము 27:26; యిర్మీయా 11:3-4). అతి చిన్న ఆజ్ఞనైనా సడలించేవాడు పరలోకరాజ్యంలో అతి చిన్నవాడని చెప్పినప్పుడు యేసు కూడా ఇదే సత్యాన్ని ధృవీకరించాడు (మత్తయి 5:17-19). కష్టమైన భాగాలను విస్మరించి, మిగతావాటిని ఆచరించడానికి మెస్సీయ ఎన్నడూ అనుమతి ఇవ్వలేదు.

ఆలయంపై ఆధారపడిన ధర్మశాస్త్రాలు ఎన్నడూ రద్దు చేయబడలేదని అందరూ అర్థం చేసుకోవడం ముఖ్యం. దేవుడు ఆలయాన్ని తొలగించాడు, ధర్మశాస్త్రాన్ని కాదు. ధర్మశాస్త్రాన్ని సంపూర్ణంగా ఆచరించలేనప్పుడు, పాక్షిక విధేయత ఒక ఎంపిక కాదు. ఆరాధకుడు ధర్మశాస్త్రాన్ని మార్చడానికి నిరాకరించడం ద్వారా దానిని గౌరవించాలి.

ప్రతీకాత్మక విధేయత మానవ కల్పిత ఆరాధన

ప్రతీకాత్మక విధేయత మరింత ప్రమాదకరమైనది. ఒక వ్యక్తి ఆచరించడం అసాధ్యమైన ఆజ్ఞకు బదులుగా, అసలు ధర్మశాస్త్రాన్ని "గౌరవించడానికి" ఉద్దేశించిన ప్రతీకాత్మక చర్యను పెట్టడానికి ప్రయత్నించినప్పుడు ఇది జరుగుతుంది. అయితే ప్రతీకాత్మక ప్రత్యామ్నాయాలను దేవుడు అనుమతించలేదు. ఆలయం ఇంకా నిలిచి ఉన్నప్పుడు బలులకు బదులుగా ప్రార్థనలను గానీ, పండుగలకు బదులుగా ధ్యానాలను గానీ పెట్టడానికి ఆయన ఇశ్రాయేలును అనుమతించలేదు. ప్రతీకాత్మక నాజీరు ప్రమాణాలను ఆయన అనుమతించలేదు. ప్రతీకాత్మక దశమభాగాలను ఆయన అనుమతించలేదు. ఎక్కడైనా మానవులు ఆచరించగలిగే సరళీకృత రూపాలతో బాహ్య ఆచారాలను భర్తీ చేయవచ్చని ఆయన ఎవరికీ ఎన్నడూ చెప్పలేదు.

ప్రతీకాత్మక విధేయతను సృష్టించడం అంటే, విధేయతకు అవసరమైన భౌతిక సాధనాలు అసాధ్యంగా మారడం దేవునికి అనుకోకుండా ఎదురైనదని నటించడమే—తానే తొలగించిన దానిని "అనుకరించడానికి" దేవునికి మన సహాయం అవసరమైనట్టుగా. అయితే ఇది దేవునికి అవమానకరం. ఇది ఆయన ఆజ్ఞలను మార్చదగినవిగా, ఆయన నిర్దిష్టతను బేరసారాలకు లోబడేదిగా, ఆయన చిత్తాన్ని మానవ సృజనాత్మకతతో "తోడ్పడవలసిన"దిగా చూస్తుంది.

దేవుడు పలికిన ఆజ్ఞ స్థానంలో ఆయన పలకని దానిని పెట్టడం వల్ల ప్రతీకాత్మక విధేయత అవిధేయత అవుతుంది.

విధేయత అసాధ్యమైనప్పుడు, ప్రత్యామ్నాయం కాదు, సంయమనం దేవుడు కోరేది

దేవుడు ఆలయాన్ని, బలిపీఠాన్ని, లేవీయ సేవను తొలగించినప్పుడు, కొన్ని ఆజ్ఞలను ఇకపై ఆచరించలేమని ఆయన స్పష్టమైన ప్రకటన చేశాడు. అయితే వాటి స్థానంలో మరేదైనా పెట్టడానికి ఆయన అనుమతించలేదు.

భౌతికంగా ఆచరించలేని ఆజ్ఞకు సరైన స్పందన సులభమైనది:

విధేయతకు అవసరమైన సాధనాలను దేవుడు తిరిగి స్థాపించే వరకు ఆచరించకుండా ఉండండి.

ఇది అవిధేయత కాదు. దేవుడు స్వయంగా ఏర్పరచిన హద్దులకు విధేయత చూపడమే. ఇది వినయం, సంయమనం ద్వారా వ్యక్తమయ్యే ప్రభువు భయభక్తి.

ధర్మశాస్త్రానికి ప్రతీకాత్మక రూపాన్ని కల్పించడం వినయం కాదు—భక్తి ముసుగులో ఉన్న తిరుగుబాటు.

“ఆచరించదగిన మార్పుల” ప్రమాదం

దేవుడు ఆచరించడం అసాధ్యంగా చేసిన ఆజ్ఞలకు ఆధునిక మతం తరచూ “ఆచరించదగిన మార్పులను” సృష్టించడానికి ప్రయత్నిస్తుంది:

- పస్కా బలికి బదులుగా కల్పించిన ప్రభుభోజన ఆచరణ
- దేవుడు నిర్దేశించిన దశమభాగానికి బదులుగా 10 శాతం ఆర్థిక విరాళం
- యెరూషలేములో ఆజ్ఞాపించిన అర్పణలకు బదులుగా పండుగల “ముందస్తు అభ్యాసాలు”
- నిజమైన ప్రమాణానికి బదులుగా ప్రతీకాత్మక నాజీరు ఆచారాలు
- బైబిలులోని శుద్ధతా విధానానికి బదులుగా ఆచారపరమైన “శుద్ధత బోధనలు”

ఈ ఆచరణలన్నీ ఒకే నమూనాను అనుసరిస్తాయి:

1. దేవుడు ఒక నిర్దిష్టమైన ఆజ్ఞ ఇచ్చాడు.
2. దేవుడు ఆలయాన్ని తొలగించి, విధేయతను అసాధ్యం చేశాడు.
3. మానవులు తాము ఆచరించగలిగేలా మార్చిన రూపాన్ని కల్పించారు.
4. దానిని విధేయత అని పిలుస్తారు.

అయితే దేవుడు తన ఆజ్ఞలకు ప్రత్యామ్నాయాలను అంగీకరించడు. తానే నిర్దేశించిన విధేయతను మాత్రమే ఆయన అంగీకరిస్తాడు.

ప్రత్యామ్నాయాన్ని సృష్టించడం అంటే దేవుడు పొరపాటు చేశాడని సూచించడమే—విధేయత కొనసాగాలని ఆయన ఆశించాడుగానీ, విధేయతకు అవసరమైన సాధనాలను కాపాడడంలో విఫలమయ్యాడని సూచించడం. దేవుడు పట్టించుకోలేదని భావించే ఒక “సమస్యకు” మానవ చాతుర్యాన్ని పరిష్కారంగా చూపడమే ఇది. ఇది దేవుని జ్ఞానానికి అవమానం.

నేటి విధేయత: ధర్మశాస్త్రాన్ని మార్చకుండా గౌరవించడం

నేడు సరైన వైఖరి, లేఖనమంతటిలో కోరబడిన అదే వైఖరి: దేవుడు ఆచరించడానికి సాధ్యంచేసిన ప్రతిదానికీ విధేయత చూపడం, ఆయన సాధ్యంచేయనిదాన్ని మార్చడానికి నిరాకరించడం.

- ఆలయంపై ఆధారపడని ఆజ్ఞలను మనం ఆచరిస్తాము.
- ఆలయంపై ఆధారపడే ఆజ్ఞలను మార్చడానికి నిరాకరించడం ద్వారా వాటిని గౌరవిస్తాము.
- పాక్షిక విధేయతను తిరస్కరిస్తాము.
- ప్రతీకాత్మక విధేయతను తిరస్కరిస్తాము.

- ఆయన ఆజ్ఞాపించిన దానికే, ఆయన ఆజ్ఞాపించిన విధంగానే విధేయత చూపేంతగా దేవునికి భయపడతాము.

ఇదే నిజమైన విశ్వాసం. ఇదే నిజమైన విధేయత. మరేదైనా మానవ కల్పిత మతమే.

ఆయన వాక్యానికి వణికే హృదయం

తన వాక్యానికి వణికే ఆరాధకునిపై దేవుడు సంతోషిస్తాడు (యెషయా 66:2)—తన వాక్యాన్ని అనుకూలంగా లేదా సాధ్యంగా చేయడానికి దానిని తిరిగి మలచే ఆరాధకునిపై కాదు. దేవుడు తాత్కాలికంగా అందనంత దూరంలో ఉంచిన ఆజ్ఞలకు బదులుగా కొత్త ధర్మశాస్త్రాలను కల్పించడానికి వినయంగల వ్యక్తి నిరాకరిస్తాడు. విధేయత ఎల్లప్పుడూ దేవుడు నిజంగా పలికిన ఆజ్ఞకు సరిపోలాలని అతడు గుర్తిస్తాడు.

దేవుని ధర్మశాస్త్రం పరిపూర్ణంగానే ఉంది. ఏదీ రద్దు చేయబడలేదు. అయితే ప్రతి ఆజ్ఞనూ నేడు ఆచరించలేము. పాక్షిక విధేయతను తిరస్కరించడం, ప్రతీకాత్మక విధేయతను నిరాకరించడం, దేవుడు ఇచ్చినట్లుగానే ధర్మశాస్త్రాన్ని గౌరవించడం—ఇదే విశ్వాసపాత్రమైన స్పందన.